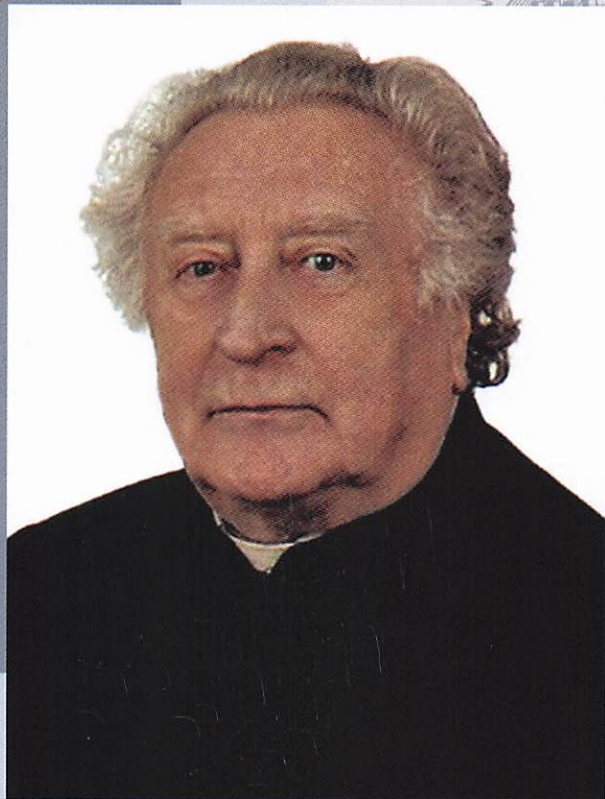

TOWARZYSTWO SALEZJAŃSKIE

Inspektoria Krakowska pw. św. Jacka

Dom Zakonny pw. św. Franciszka Salezego w Lublinie

ks. Jan Pawlaczek SDB

Drodzy Współbracia!

5 sierpnia 2010 roku w 74 roku życia, 52 ślubów zakonnych i 41 kapłańskie zmarł w Lublinie ks. Jan Pawlaczek. To wspomnienie niech będzie okazją przypomnienie sobie tego miłego i pracowitego współbrata. Urodził się 29 sierpnia 1935 roku w Sokolnikach, pow. Lwów, w rodzinie Józefa i Katarzyny z domu Jackiewicz. W 1942 roku podjął naukę w szkole podstawowej w Sokolnikach, ale po dwóch latach musiał ją przerwać, gdyż szkoła została zajęta przez szpital. Brak ojca, który został powołany do wojska, utrudnił życie całej rodziny, w atmosferze toczących się działań wojennych i ciągłej obawy. Na wiosnę 1946 roku powrócił ojciec. Rodzina została jednak objęta akcją ewakuacyjną i wysłana do Polski na Ziemie Odzyskane. Zostali osiedleni w powiecie milickim w Brzezynie Sułowskiej. Janek w Dunkowej kontynuował naukę w szkole podstawowej i ukończył siódmą klasę. Jak sam stwierdza, nie mógł się jednak dostać do żadnej szkoły i dlatego za namową wujka w 1954 roku wyjechał do Gliwic, gdzie udało mu się zatrudnić jako pracownik fizyczny. Ponieważ jednak już wówczas odczuwał chęć poświęcenia się służbie Bożej, postanowił wstąpić do Niższego Seminarium Duchownego w Gliwicach. Nie wiemy, jaka była geneza powołania salezjańskiego, ale po ukończeniu klasy IX postanowił zrealizować ten zamiar. Towarzyszyła mu opinia rektora Niższego Seminarium: „Wywiązywał się ze swoich obowiązków w miarę swoich możliwości. Ma słabe zdolności do nauki, ale był wzorem w pilności. Obowiązki religijne spełniał bez zarzutu. Sądzę, że dąży do kapłaństwa”. W 1957 roku złożył podanie o przyjęcie na aspiranturę w Zgromadzeniu Salezjańskim i otrzymał pozytywną odpowiedź. Proboszcz z Sułowa napisał wtedy, że Jan „jest godny polecenia mimo starszego wieku i trudności jakie napotyka w nauce”. 17 lipca 1958 roku Jan rozpoczął więc nowicjat w Kopcu i po roku, w dniu 26 lipca 1959 roku, złożył trzyletnią profesję zakonną. Po dwuletnich studiach filozoficznych w Oświęcimiu udał się do Częstochowy na asystencję. 10 lipca 1965 roku, związał się na stałe ze Zgromadzeniem poprzez

złożenie wieczystej profesji zakonnej. Studia teologiczne, które rozpoczął we wrześniu 1966 roku, zostały uwieńczone święczeniami kapłańskimi, których w dniu 21 czerwca 1970 roku w Sułowie udzielił mu wrocławski biskup pomocniczy Wincenty Urban. Rozpoczęły się dla ks. Jana nowe obowiązki, które oscylowały między sprawami ekonomicznymi wspólnot, do których był posłany, a pracą duszpastersko-katechetyczną w parafii. Te pierwsze wykonywał zaraz po święceniach w Krakowie (1970-1971) i w Przemyśle (1971-1973). W latach 1981-1982 przyszło mu je pełnić ponownie w Studentacie Teologicznym w Krakowie, a w latach 1982-1986 w Oświęcimiu. Nie był jednak pozbawiony pracy duszpasterskiej. Pełnił ją w Lubinie w latach 1973-1978, obejmując również opieką duszpasterską tamtejszy szpital. Następne trzy lata (1978-1981) pracował duszpasterstwo w Lublinie. Najdłuższy okres jego działalności przypada na Kielce, gdzie przez 20 lat (1986-2005) był zaangażowany w pracę duszpastersko-katechetyczną. Był także odpowiedzialny za duszpasterstwo na terenie placówki więziennej. Przeniesiony do Lublina w 2005 roku pozostał tam aż do śmierci, pełniąc obowiązki spowiednika i pomagając w duszpasterstwie. Mówiąc o jego zaangażowaniu, nie można pominąć faktu, że miał oczy otwarte na potrzeby bliźniego. W Kielcach przez wiele lat opiekował się pewną starszą osobą, mieszkającą w pobliżu naszego domu zakonnego. Codziennie spieszył do niej z obiadem. Cieszył się też, mogąc obdarować kogoś plonami swej pracy w ogrodzie, a pracę tę bardzo lubił. Uroczystości pogrzebowe odbyły się 10 sierpnia 2010 roku w kościele NMP Wspomożenia Wiernych w Lublinie, po czym nastąpiło przewiezienie trumny z ciałem zmarłego do Sułowa. Tu w dniu następnym, tj. 11 sierpnia 2010 roku, odprawiona została Msza św. i nastąpiło odprowadzenie do grobu. Dobry Jezu, a nasz Panie, daj mu wieczne spoczywanie!

ks. Kazimierz Szczerba SDB

Kraków, 2 czerwca 2022 roku

„Ja jestem zmartwychwstaniem i życiem.
Kto we Mnie wierzy,
choćby i umarł, żyć będzie”.

J 11,25

Dane do nekrologu:

Ur. 29.08.1935 Sokolniki, pierwsze śluby 26.07.1959 Kopiec, śluby wieczyste 10.07.1965 Oświęcim, święcenia kapłańskie 21.06.1970 Sułów.
Zm. 05.08.2010 Lublin, w 74 roku życia, 52 ślubów zakonnych, 41 kapłaństwa.
